

స్త్రీ సంబంధిత తెలుగు సామెతలు, బైబిల్ సామెతలు : ఒక తులనాత్మక అధ్యయనం

ఫాదర్ డాక్టర్ గుజ్జుల అంతోని పీటర్ కిశోర్, ఎస్. జె

ప్రిన్సిపల్, ఆంధ్ర లోయాల (స్వయంప్రతిపత్తి) కళాశాల, విజయవాడ

సామాజిక, కౌటుంబిక జీవితాలలో స్త్రీకి ముఖ్య స్థానమున్నది. తల్లిగా, తోబుట్టువుగా, భార్యగా, బిడ్డగా ఎన్నో రూపాలలో జీవించి మరెన్నో అనుభూతులకు కారణమయ్యే స్త్రీమూర్తి సామెతలలో ప్రఖ్యాత వస్తువు. అందువలన స్త్రీలకు సంబంధించిన సమాచారక తెలుగు, బైబులు సామెతలను ఈ అధ్యయనంలో పరిశీలిద్దాం.

అయితే సేకరించిన స్త్రీ సంబంధిత తెలుగు, బైబులు సమాచారకమైన సామెతలలో వెలయాలు, వారకాంతల గురించి వాడుకలో ఉన్న సామెతల సంఖ్యతో సాధ్యుల గురించిన సామెతలు సరితూగడం లేదు. ఆడదాని అవర బుద్ధి, అవివేకం గురించి, తలవంపులు తెచ్చే భార్యలు, కుమార్తెల గురించి ఉన్నంత పుష్కలంగా ఇంటికి దీపంగా భాసిల్లే ఇల్లాళ్లను గురించిన సామెతలు లేవు. ఇది విచారించదగినది. పరిశీలనలో ఉన్న రెండూ పురుషాధిక్య సమాజాలు కావడం

బహుశః దీనికి కారణం కావచ్చు.

1. తెలుగు సామెత: అంకెకు రాని ఆలిని అగ్గురి బిడ్డల తల్లయినా విడవాలి.

బైబులు సామెత : మాట వినని భార్యకు విడాకులిమ్ము (సీరా 25:26).

తెలుగు, బైబులు సామెతలలో తెలుగువారి నోట నిత్యం నానుతూ ఉండే గద్య పద్య సాహిత్యాలలో మగనాలి గురించిన ప్రస్తావనలు కోకొల్లలు, మానవ సంబంధాలలో అలుముగల బంధం అత్యంత విలక్షణమైనది. తల్లి కడుపున పుట్టిన మగవాడు రెండవసారి కుమారునిగా తన భార్య కడుపున పుడతాడు అని వేమన భాష్యం. భార్య తన భర్తను గౌరవ మర్యాదలనిచ్చి మన్నించటమనేది వివిధ కారణాలపై ఆధారపడి ఉంటుంది. 'కలిమి లేని మగడు కాసు విలువ చేయడు' అన్నదీ వేమన్న వాడమే.

ఇల్లాలు సహధర్మచారిణియై, భర్త

అదుపాజ్ఞలలో అనుకూలవతియై గృహలక్ష్మిగా శోభిల్లాలని, ఏ మగడైనా కోరుకుంటాడు. ఆ సాధ్యకి పుట్టినింట్లో, మెట్టినింట్లో మన్నన, మర్యాద లభిస్తాయి. పెడసరియై పెంకెతనంతో ఎడ్డెమంటే తెడ్డెమన్నట్టుగా భర్త పరువు పోయే చందాన ప్రవర్తించే స్త్రీ చెప్పులోని రాయి వంటిది, చెవిలోని జోరీగ వంటిది. కంట్లో నలుసు, కాలిలో విరిగిన ముల్లు వలె అలాటి మగువ వలన బాధలు దుర్భరం.

గయ్యాళియైన భార్యతో మేడల్లో, మిద్దెల్లో కాపురముండడం కన్నా అణకువ గల స్త్రీతో ఒక మూలన నివసించడం మేలని పెద్దలంటారు. వేమన సైతం ఈ సామెతలతో ఏకీభవిస్తూ,

'విడువ వలయు నూరు
విశ్రాంతిగాకున్న
విడువ వలయు నాలి విధము చెడిన
విడువ వలయు రాజు వితరిణి
గాకున్న

అని అభిప్రాయపడ్డాడు. భార్య చేసే చెడుగు భర్తకు తప్పక సంక్రమిస్తుంది. భార్య పోకిరీ అయితే నలుగురూ ఆమె భర్తను నిందిస్తారు. ఇలా వివిధ కారణాల మూలంగా యోగ్యురాలు కాని సతిని వర్ణించడం మేలని ఈ బైబులు, తెలుగు సామెతలు

ఉద్బోధిస్తున్నాయి.

భర్త సంపాదనపైనే దృష్టి నిలిపి, మగని కష్ట సుఖాలలో పాలు పంచుకొనక తలవంపులు, మనస్తాపం కలిగించే మగువను అదుపులోకి తెచ్చుకోవడం సాధ్యపడకుంటే ఆమెను విసర్జించడమే ఉత్తమమని చెప్పి ఈ సామెతలు పురుషాధిక్య సమాజంలో పుట్టినవి. స్త్రీ పురుషులకు సమాన గౌరవ సన్మానాలు లభించే ఆధునిక సమాజంలో పరస్పర ప్రేమానురాగాలతో ఘర్షణలను నివారించుకొంటూ కలిసి కాపురం చేయడమే సత్పురుషుల విధి.

2. తెలుగు సామెత: అదుపుకు రాని అలిని, అందిరాని చెప్పును విడువమన్నారు.

బైబులు సామెత: గయ్యాళితో పెద్ద ఇంటనుండుట కంటే మిద్దెమీద ఒక మూలన నివసించుట మేలు (25:24).

"తిరిగే కాలు, తిట్టే నోరూ ఊరుకోవు" అనేది అనుదిన జీవితంలో అందరెరిగిన నానుడి. మానవుడు ప్రశాంతంగా జీవించాలే గాని, అలజడితో, సాధింపులు, వేదింపులతో మనుగడ సాగించలేదు. అందుకే ఇంటిలోని

పోరు ఇంతింత కాదయా అంటారు. గయ్యాళితనం ఒక రకమైన క్రూరత్వమని కొందరు భావిస్తారు. నోటి మాటల చేత అయినదానికీ, కానిదానికీ చిరుబురులాడడం ఆరోగ్యకరమైన అలవాటు కాదు, గయ్యాళితో కాపురం, ఎడతెగక కారుతున్న చూరు నీళ్ళక్రింద నివాసం ఒకటేనని విజ్ఞుల అభిప్రాయం. అటువంటి సాంసారిక జీవితం కంటే సన్యాసిగా, ఏకాడిగా బ్రతకడం మేలనిపిస్తుంది. ఇటువంటి గయ్యాళివారిని దృష్టిలో పెట్టుకునే "సన్యాసి సుఖి, సంసారి దుఃఖి" అని పూర్వులు సాధ్యశ్యంగా, మాట్లాడి ఉంటారు. భార్య దొరికిన వారికి మేలు దొరికినట్లని, గుణవతియైన భార్య ముత్యముకంటే విలువైనదని బైబులు తెలియజేస్తున్నది. అయితే భార్య గుణహీనయై, గయ్యాళియై వేదిస్తూ ఉంటే అటువంటి అర్థాంగిని విడిచిపెట్టి ఏకాకిగా బ్రతకడమే మంచిదని ఈ బైబులు సామెత నొక్కి వక్కాణిస్తుంది. స్త్రీలు అణకువ, వినయ విధేయతలు కలిగి ఉండాలి. ఆ విధంగా లేకపోతే, విచ్చలవిడితనం, గయ్యాళితనం ఉంటే భర్త ఒక్కడే కాదు, అసలు సంసారమే చిన్నాభిన్నమయ్యే ప్రమాదం ఉంది. కనుక స్త్రీలు గయ్యాళితనం విడిచిపెట్టి,

మితభాషిణులై సహజ లావణ్య సౌకుమార్యాలు కలిగి ఉంటే పురుషులు అలాంటి స్త్రీల పట్ల అనురాగబద్ధులై జీవిస్తారు. గద్దరితనాన్ని విడనాడకపోతే, పురుషుడే గయ్యాళి భార్యను విడనాడిపోతాడనేది నగ్నసత్యం!

తెలుగు సామెత కూడ అదుపునకు రాని అలిని, అందిరాని చెప్పును వదిలివేయాలని ఉద్బోధిస్తున్నది. అలి అదుపులో ఉండి అన్ని విషయాలలో సహధర్మచారిణిగా ఉంటే, దాంపత్య జీవితం ఆనందమయమవుతుంది. భర్తకు లోబడకుండా, అతగాడిని శాసించాలనే ఆధిక్యతను ప్రదర్శిస్తే స్త్రీ నష్టపోతుంది. భార్య భర్తకు చేదోడువాదోడుగా ఉండాలే గాని, అందిరాని చెప్పులాగా, అగ్నిలో వేసిన ఉప్పులాగా ఉండకూడదు.

కాలికి చెప్పు తగిలి వస్తేనే అది రక్షగా, అందంగా ఉంటుంది. తగిలి రాకపోతే చెప్పులు మార్చవలసిందే. అలి అదుపులో ఉంటేనే అందంగా ఔచిత్యంగా ఉంటుంది. అదుపు తప్పితే వదిలివేయవలసిందే. గయ్యాళి భార్యతో కాపురం చేయడం కంటే, ముక్కు మూసుకొని కారడవులలో తపస్సు చేసుకోవడం మేలు. అదుపుకు రాని భార్యను,

అందరిని చెప్పును వదలివేయడం ఉత్తమం

3. తెలుగు సామెత : ఆకలి రుచి ఎరుగదు, నిద్ర సుఖమెరుగదు, కోరిక సిగ్గు ఎరుగదు.

బైబులు సామెత : వ్యభిచారిణికి సాహసము మెండు. సిగ్గులేదు, ఇంటిలో కాలు నిలువదు (సామెతలు 7:11).

కామం (కోరిక) సిగ్గు ఎరుగదంటున్నది పైని పేర్కొనిన తెలుగు సామెత. దానిని ఈ సామెత మరో రెండు సత్యాలతో బలపరుస్తున్నది. కామంతో కళ్ళు మూసుకు పోయినవారికి భయంకాని, లజ్జ (సిగ్గు) కాని ఉండవంటుంది ఒక సంస్కృత లోకోక్తి, దీనికి ఉదాహరణలు అనునిత్యం మనం వార్తాపత్రికల్లో చూస్తూనే ఉన్నాం. కామాంధులు విచ్చలవిడిగా ప్రవర్తిస్తూ చేస్తున్న లజ్జా విహీన కృత్యాలు గమనిస్తూనే ఉన్నాం.

బైబులు సామెత కామాతుర అయిన ఒక స్త్రీని గురించి చెబుతున్నది. ఆమె సిగ్గా, బిడియం, భయం లేకుండా వీధి వీధిలో తిరిగి ఏ విధంగా తన వాంఛాపరిపూర్తి కోసం పరితపిస్తుందో వివరిస్తున్నది.

"కామాతురాణాం నభయం, సలజ్ఞా" అనే అర్థాలు బైబులు సామెతలో కార్యరూపాలయ్యాయి. విరహిణులైన స్త్రీలు బరితెగించి పాల్పడిన అకృత్యాలకు అటు బైబులులోనూ, ఇటు మన సాహిత్యంలోనూ, చరిత్రలోనూ కూడా కోకొల్లలుగా ఉదాహరణలు కనిపిస్తాయి, బైబులులో యోసేపును వలలో వేసుకోవాలని ఆత్రపడిన ఈజిప్టు వగలాడి ఈ సందర్భంలో మనస్సుకు చటుక్కున స్ఫురిస్తుంది (ఆదికాండము 39:1-20), సారంగధరుని పతనాన్ని శాసించిన చిత్రాంగి కూడా ఈ కోవలోనిదే పురాణాలలో అహల్యను మోహించిన దేవేంద్రుడు, ట్రైబులులో తన చెల్లెలి వరసిన తామారుపై మోజుపడి ఆమె అన్న అబ్బాలోము చేతిలో హతుడైన అమ్మోను కూడా (సమూవేలు రెండవ గ్రంథము 13:11-30) ఇలాటివారే.

కావున కామాన్ని అదుపులో ఉంచుకోవాలని ఈ రెండు సామెతలూ చెప్పకనే చెబుతున్నాయి.

4. తెలుగు సామెత: ఆడదాని బుద్ధి అపరబుద్ధి

బైబులు సామెత : ఆమె జీవమార్గమున

నిలువక చపలచిత్తముతో ఎక్కడెక్కడికో
తిరుగును (సామెతలు 5:6)

సాధారణంగా ప్రపంచ చరిత్రలో కాంతా కనకాల
కోసమే సమస్త యుద్ధాలూ జరిగాయి.
వినాశనాలు చోటుచేసు కున్నాయి. స్త్రీ
కారణంగా అనేక అకార్యాలు ఈ ఆధునిక
యుగంలో కూడా జరుగుతున్నాయి. ఇనుప
కచ్చడాలు కట్టుకున్న వీరులైనా ఆడదాని
ఓరచూపులో పడి లేవలేక అల్లాడి
పోవలసిందే, పురాణాలలో విశ్వామిత్రుడు
రాజర్షి అతడు మేనక మేని బంధంలో
చిక్కుకుని అటు స్వర్గానికి, ఇటు రాచరికానికి
దూరమై, రెంటికీ చెడిన రేవడైనాడు. తపస్సు
చేసి, మహత్తర శక్తులు, మహర్షిశను
పొందాలనుకున్న ప్రతివాని మీదికి అప్పుర
స్త్రీని ఆయుధంగా పురాణాలలో ఇంద్రుడు
ప్రయోగించడం జగమెరిగిన సత్యమే. అందుకే
'అల్లుని మంచితనము, గొల్లని సాహిత్య విద్య,
తెల్లని కాకులు ఎలాగైతే ఉండవో, కోమలి
మంచితనం కూడా గగనకుసుమమేన'ని
సుమతీ శతకకర్త చెప్పాడు. ఈ నేపథ్యం
నుండి పురుషాధిక్య సమాజాలలో
పుట్టినవాటిగా పై సామెతలను అర్థం
చేసుకోవలసి ఉంటుంది. కారణాలు ఏమైనా
స్త్రీల పట్ల పురుషులకుండే హైన్య, అభద్రతా

భావాలు ఈ సామెతలలో స్పష్టంగా
తెలుస్తున్నాయి.

5. తెలుగు సామెత : ఆడపిల్ల పెళ్ళి,
అడుగు దొరకని బావి అంతం
చూసేవే. ఆశ్వమేధం చేయవచ్చు
గానీ ఆడపిల్ల పెళ్ళి చేయలేము.

బైబులు సామెత: ఆడబిడ్డ పుట్టుట వలన
కష్టమే కలుగును (సీరా 22:3)

లింగ వివక్ష భారతీయ సమాజం
నరనరాలలో జీర్ణించుకుపోయిందనేది
నిర్వివాదాంశం. ఆడపిల్లను కని పెంచడంలోని
సాధకబాధకాల మాటలా ఉన్నా సగటు
గృహస్థుకి ఆడపిల్ల పెళ్ళి చేయడం అశ్వమేధం
చేయడం కన్నా కష్టం. తెలుగు సామెతలు
ఆడపిల్ల వివాహం గురించి ప్రస్తావిస్తుంటే,
బైబులు సామెత మొత్తంగా ఆడపిల్లను
కనిపెంచడం గురించి వ్యాఖ్యానిస్తున్నది.

ఆడపిల్ల ఆడపిల్లే గానీ ఈడపిల్ల కాదు
అంటారు. అంటే ఆడపిల్ల ఏనాటికైనా అక్కడికి
(అత్తవారింటికి) పోవలసిన పిల్లే గాని ఇక్కడ
(పుట్టింట్లో) ఉండిపోదు. యుక్తవయసు
వచ్చిన నాటి నుండి కుమార్తె ఆ తండ్రికి
గుండెలపై కుంపటిలా అనిపిస్తుంటుంది.

పదహారేళ్ళ ప్రాయం దాటితే అమ్మాయికి పెళ్ళి చెయ్యరూ అని ఆరా తీసే శ్రేయోభిలాషులు ఎక్కువవుతారు. ఇల్లు కట్టి చూడు, పెళ్ళి చేసి చూడు అన్న చందాన దిగితే గానీ తెలియదు లోతు.

ఆడపిల్ల పెళ్ళి అనగానే కట్టెదుట ప్రత్యక్షమయ్యే పెనుభూతం వరకట్నం, పెండ్లి కొడుకు గొంతెమ్మ కోర్కెలు కోటలు దాటుతుంటాయి, రొక్కం, వస్తువులు కాక కోకొల్లలుగా లాంఛనాలు, పెట్టిపోతలు పుంఖానుపుంఖాలుగా వచ్చిపడతాయి. ఇన్ని ముడుపులు ఒక పక్క సమర్పించుకొంటూనే మగ పెళ్ళివారికి అణిగిమణిగి ఉంటూ వారి అడుగులకు మడుగులొత్తాలి. అమ్మాయి మెడలో పుస్తాలు పడ్డాయిలే అని సంతోషిస్తుంటే పెళ్ళి కొడుకు అలకపాన్ను తంతు ఉంటుంది. మరిన్ని కోరికల జాబితా సిద్ధం. ఇంట్లో కామధేనువో, కల్పవృక్షమో ఉంటే తప్ప పెళ్ళి చేసి నెగ్గించుకు రాలేని పరిస్థితి కన్యాదాతది.

కన్యాశుల్కం ఆనవాయితీగా ఉన్న రోజులు గతించాయి. అడిగినంత కట్నానికి తూగలేక ఇల్లు వొళ్ళు గుల్ల చేసుకొంటూ కుటుంబాలు చితికిపోవడం నేడు సర్వసాధారణం. అంతటితో కథ

ముగిసిందనుకుంటే పొరపాట్, పండుగలు, పబ్బాలు, పురుళ్ళు, అనారోగ్యాలూ అన్నిటి భారం అమ్మాయి తండ్రి మోయాలి. డబ్బు అవసరమైనప్పుడల్లా అల్లుడు గారికి మామగారే సర్దుబాటు చెయ్యాలి, లేకుంటే కూతురు వచ్చి పుట్టింట్లో తిప్ప వేస్తుంది.

కొన్ని సమాజాలలో ఆడపిల్లకు పెళ్ళి చేసి ఒక అయ్య చేతుల్లో పెట్టేవరకు భద్రంగా కాపాడడమే కష్టం. కళ్ళల్లో వత్తులు వేసుకుని అనేక విధాల జాగరూకతతో కాపాడుకోవాలి. అందుకే గతంలో బాల్య వివాహాలుండేవి. ఈ పిల్ల ఫలానా వ్యక్తి భార్య అంటే ఆమెకు కొంతైనా రక్ష.

ఆడపిల్ల పుడితే లక్ష్మీదేవి పుట్టిందని సంబరపడడం, ఆడపిల్ల ఘల్లుఘల్లున నట్టింట్లో నడయాడుతుంటే చూచి మురిసిపోవడం మన సంప్రదాయం. అయితే స్థూలంగా ఆడపిల్ల పెంపకం, పెండ్లి తంతు తదనంతరం ఉండబోయే అవాంతరాలను ప్రతిబింబిస్తూ ఈ సామెతలు పుట్టాయి. అడవిడ్డల సాధికారికత, ఆర్థిక స్వావలంబన, మొత్తంగా సమాజంలో చైతన్యం ఈ ధోరణిని పరిష్కరించడానికి దోహదం చేస్తాయి.

6. తెలుగు సామెత: ఇంటికి దీపం
ఇల్లాలు

బైబులు సామెత: మంచి ఇల్లాలు తాను
తీర్చిదిద్దుకొనిన ఇంట వెలుగొందుచుండును
(సీరా 26:16).

న్యాయమో, అన్యాయమో గానీ
నిర్ణయాధికారాలు, ఆర్థిక సాధికారికత
లేకున్నా ఒక ఇంటి ఉత్థానపతనాలకు ఇంటి
ఇల్లాలునే బాధ్యురాలుని చేయడం అనాదిగా
వస్తున్న ఆచారం. కోడలొచ్చిన వేళా విశేషం
అంటూ ఇటీవల తమ ఇంట్లో జరిగిన
శుభాలకు ఆమెదే మహత్తు అంటూ
మురిసిపోతారు పెద్దలు, అరిష్టాలు వాటిల్లితే
"ఈ మహాతల్లి ఏ ముహూర్తాన ఇంట్లో కాలు
పెట్టిందో గాని..." అంటారు. గుట్టుగా కాపురం
చేసుకొంటోంది అనే మాట కూడా వాడుకలో
ఉంది. ఒద్దికైన సంసారం స్థూలంగా అర్థాంగి
బాధ్యతేనని ఒప్పుకోక తప్పదు.

ఇంటికి దీపం ఇల్లాలే అన్నది
తెలుగువారికి అత్యంత ప్రీతిపాత్రమైన సామెత,
అలానే ఇల్లు చూచి ఇల్లాలిని చూడు అన్నది
కూడా. బైబులు సామెత దీనితో నూటికి
నూరు శాతం ఏకీభవిస్తూ నట్టింట వెలిగించిన
దీపకళికలా గృహిణి భాసిల్లుతుందని

సెలవిస్తున్నది.

తెలుగు, బైబులు సామెతలు
ముఖ్యంగా ప్రతిపాదించేది ఒక ఇల్లాలు తన
ఇంటిని తీర్చిదిద్దుకొనే తీరును గురించి,
అప్లైశ్యర్యాలు ఉన్న గృహసీమల్లో సైతం
గృహిణి సోమరియై పనివాళ్ళ మీద ఇల్లు
వదిలివేసి పెత్తనాలకు పోతే ఇల్లు
అస్తవ్యస్తమవు తుంది. పేద ఇంట్లో
ఉన్నదానిలో ఒద్దికగా ఇల్లు అలికి ముగ్గులేసి
వాకిట కళ్ళాపి చల్లి ఎక్కడ ఉండవలసిన
వస్తువు అక్కడ ఉండేలా సర్దుకొని, శుభ్రమైన
చీరెలో చిరునవ్వుతో దర్శనమిచ్చే ఇల్లాలు
ఇంటికే శోభనిస్తుంది. వేకువజామునే లేచి
పిల్లాపాపలకు అన్నీ సమకూర్చి, భర్తను
సాదరంగా పనికి సాగనంపి తీరిక వేళలో ఇంటి
పనులు చక్కబెట్టుకుంటూ ఇరుగూ పొరుగుకు
చేయూతనిస్తూ అతిథి అభ్యాగతులను
ఆదరిస్తూ ఉండే స్త్రీని నిజంగానే మా ఇంటి
గృహలక్ష్మి అని ఇంటిల్లపాదీ కొనియాడుతారు.
బైబులు సామెతల గ్రంథంలో 31వ
అధ్యాయమంతా ఆదర్శ గృహిణి లక్షణాలనే
వర్ణిస్తుంది.

ఇల్లాలు భక్తితత్పరతల కలిగినదైతే
ఇల్లంతా పూజాదికాలతోను, ప్రార్థనలతోను

ప్రతిధ్వనిస్తుంది. చేతికి ఎముక లేనిదైతే నిర్భాగ్యులకు, అన్నార్తులకు ఆ గృహం అన్నపూర్ణ అవుతుంది. ఆమె పైలా పచ్చీసు ధోరణిలో వినోద విలాసాల పట్ల మోజు కలదైతే ఆ ఇల్లు క్లబ్బులా అవతరిస్తుంది. సంపాదించేది ఒకవేళ కేవలం మగవాడే అయినా ఇంటిని తీర్చిదిద్దడంలో అతని పాత్ర స్వల్పమే. అందుకే ఇల్లాలు తన మమతానురాగాలతో శ్రద్ధతో తీర్చిదిద్దుకున్న స్వర్గసీమ వంటి గృహంలో దేవి వలె అలరారుతుంది అని ఈ సామెతలు తెలుపుతున్నాయి.

7. తెలుగు సామెత; ఇల్లు చూచి ఇల్లాలిని చూడు.

బైబులు సామెత: వివేకవంతులైన ఉవిదలు గృహములను నిర్మింతురు (సామెతలు 14:1)
బైబులు సామెత వివేకవంతులైన ఇల్లాండ్రను గూర్చి వారి ఇళ్ళను గూర్చి తెలియజేస్తుంది. ఇంటిని కట్టడానికి, పడగొట్టడానికి ఇల్లాల్ కారణం. గృహిణి వివేకవంతురాలై, జ్ఞానవంతురాలై విద్యావతియై ఉంటే ఇల్లు కట్టబడుతుంది.. ఆమె తన ఇంటిని నిలుపుకుంటుంది, గృహిణి

మూరు రాలై, గయ్యాళిగా, అవివేకిగా ఉంటే ఇల్లు నాశమౌతుంది, అంటే ఆమె చేతులతో ఆమె తన ఇంటిని పడగొట్టుకుంటుంది.

'ఇల్లు చూచి, ఇల్లాలిని చూడు' అనేది తెలుగు సామెత. ఒక ఇంటి అందచందాలు, శుచిశుభ్రతలూ, అమరిక, పొందికలు, ఆ గృహిణి మీద ఆధారపడి ఉంటాయి. ఏ వస్తువు ఎక్కడ పెట్టాలో, ఏ పాత్రని ఏ విధంగా నిలపాలో, ఏ అసనాన్ని ఎక్కడ వేయాలో ఆలోచించి అన్నీ సముచిత స్థానాల్లో అమర్చేది ఇల్లాలు, కనుక ఇంటిని చూస్తే ఇల్లాలి శక్తి సామర్థ్యాలు అవగతమవుతాయి. ఈ విధంగా ఈ తెలుగు, బైబులు సామెతలు ఏకార్థాన్ని ఏకరవు పెడుతున్నాయి. ఇంటిలో ఇల్లాలి పాత్రను కళ్ళకు కడుతున్నాయి.

8. తెలుగు సామెత: ఉల్లి మల్లి అవుతుండా? ఉంచుకున్నది పెళ్ళామవుతుండా?

బైబులు సామెత: కుమారా, నీవు పర స్త్రీ వ్యామోహమున తగుల్కొననేల? అన్య స్త్రీ ఆలింగనమున పరవశుడవు కానేల? (సామెతలు 5:20)

వ్యభిచరించవద్దు అనేది టైటులులోని పదియాళ్లులో ఒకటి, పర స్త్రీ వ్యామోహం ప్రతివారిని నాశనం చేస్తుంది. ఇది పాప కార్యమని అందరికీ తెలుసు, అయినా గొప్ప గొప్ప వారెందరో ఈ వ్యామోహంలో పడి భ్రష్టులయ్యారు. అసలు సమాజంలో జరిగే క్రూరకృత్యాలన్నీ కాంతాకనకాల కోసమేనని చెబితే మనం ఆశ్చర్యపోనవసరం లేదు. విజ్ఞాన ఖనియైన సోలోమోను మహారాజు జార స్త్రీ పెదవుల నుండి తేనె వర్షిస్తుందని, దానివల్ల వచ్చే ఫలం మాత్రం కాలకూట విషం వంటిదని వివరించాడు.

ఇది మగవారికి అత్యాకర్షణీయమైన విషయం. ఎంత ఆకర్షణీయమో, అంతటి పాపహేతువు కూడా, పూర్వకాలంలో ఈ వ్యభిచారం యధేచ్ఛగా సాగింది. ఇప్పుడు కూడా ఇది వెర్రితలలు వేస్తూ, అనేక దుష్పలితాలకు దారితీస్తున్నది.

ఇది మగవారికొక్కరికే కాదు, ఆడవారికి కూడా నిషేధమే. తప్పు ఎవరు చేసినా తప్పే. దాని ఫలితం ఎవరికైనా సమానమే. పరస్త్రీ వ్యామోహం పురుషులకు శ్రేయోదాయకం కానట్లే, పర పురుష వ్యామోహం స్త్రీలకు కూడా శ్రేయోదాయకం కాదు.

అసలు స్త్రీ పురుషుల మధ్య ఆకర్షణ సహజసిద్ధమైనది. సంతానాభివృద్ధికి, వంశాభివృద్ధికి ఇది అత్యవసరమైనది. ప్రతి పురుషునికి స్వంత స్త్రీ (భార్య) ఉండాలి. ప్రతి స్త్రీకి స్వంత పురుషుడు (భర్త) ఉండాలి. వివాహ వ్యవస్థ సమాజంలో ఏర్పడిన తరువాత ఈ పరస్పరాకర్షణ భార్య భర్తలలో క్రమబద్ధీకరింపబడి కుటుంబ వ్యవస్థకు మూలసూత్రంగా నిలిచిపోయింది. వివాహం అన్ని విషయాలలో గొప్పదని జైటులు తెలియజేస్తుంది. ప్రథమ వివాహం సర్వేశ్వరుడే చేశాడు. అంటే టైటులు ప్రకారం మానవుడెంత పురాతనుడో, వివాహం కూడా అంత పురాతనమైదన్నమాట.

ఇక తెలుగు సామెత ఉల్లి మల్లి కాదని, ఉంచుకున్నది పెళ్ళాం కాదని వివరిస్తున్నది. భార్యకు సహధర్మచారిణి అని మరొక పేరు. ఆమెకు భర్తలో సగభాగం ఉంది. ఈ హక్కు వివాహం ద్వారా సంక్రమించి, సంతానప్రాప్తితో సుస్థిరమవుతుంది. ఆమె కుమారులకు మరలా పెళ్ళి చేసి కోడలిని తెచ్చుకొని, వారి వైవాహిక జీవితం ద్వారా వంశవృక్షాన్ని అభివృద్ధి చేసుకొని కుటుంబాలను విస్తరింపజేసుకుంటుంది. అర్ధాంగికి అన్నింటిలోనూ హక్కు ఉంది.

అయితే ఉంచుకున్న ఉంపుడుగత్తెకు ఇటువంటి హక్కులు లేవు. పరస్పర కులస్థితి ఉన్న అన్ని హక్కులు సంక్రమించవు. అందుకే ఉంచుకున్నది పెళ్ళాము కాదని తెలుగు సామెత తెలియజేస్తుంది.

ఉల్లికి పూలు పూస్తాయి, అవి ఆకారంలో మల్లెలవలె కనిపించినా సుగంధాన్ని విరజిమ్మడంలో మల్లెలకు సాటిరావు. ఆకారం ఒకటిగా ఉన్నంతమాత్రాన గుణగణాలు ఒకటిగా ఉండవు కదా. అందుకే ఉల్లి మల్లి కాదనే సామెత ప్రాచుర్యంలోకి వచ్చింది. కాకి, కోకిలా ఒకే గూటిలో పెరుగుతాయట. ఆకారం కూడా కొంచెం ఇంచుమించుగా చిన్నతనంలో ఒకే రకంగా ఉంటుందట. అయితే కాకి నోరు విప్పితే కర్ణకరోరంగానూ, కోకిల కంఠం మధురాతి మధురంగానూ ఉంటుంది. కాబట్టి కాకి కోకిల కాదు. వెలయాలు ఇల్లాలు కాదని చెబుతారు.

ఎంత చర్చించినా పరస్పర పొందు అనర్థదాయకం. వెలకాంత కులకాంత కానేరదు, వరస్థి అలింగనానికై పరుగెత్తేవాడు. పాతాళకూపానికి పరుగెత్తేవాడని బైబులు తెలియ జేస్తుంది, పరస్థి భార్య కాజాలనట్లే, ఉల్లిపువ్వు మల్లెపువ్వు కాజాలదు. ఈ పరస్థి వ్యామోహం వ్యక్తిగత జీవితంలోను,

కొటుంబిక, సాంఘిక జీవితాలలోను అక్రమాన్ని సృష్టించి అలజడిని పాదుకొల్పుతుంది. దీనివల్ల నేడు అనేక భయంకమైన రోగాలు పుట్టుకొస్తున్నాయి. 'ఎయిడ్స్' అనే భయంకర వ్యాధి పరస్థి, పర పరుష వ్యామోహాల వల్ల ప్రభవించిందే, దీనికింతవరకు ఔషధం లేదంటే సమాజ స్థితి ఎంత ప్రమాదభరితంగా ఉందో గమనించవచ్చు.

"పరకాంతా వ్యామోహము కరచెన్ పెను పాముమాడ్కి కలియుగ పురుషున్ చిరు ప్రాయమందె తన సుం దర దేహము బుగ్గికాక తప్పునే జననీ"

అని ఒక ఆధునిక కవి ఆవేదన, కనక పరస్థి వ్యామోహంలో పడరాదు, పరస్థి అలింగనం అశింపరాదు, ఉల్లి మల్లి కాదు, ఉంచుకున్నది అలి కాదు. ఈ సామెతల సారాంశాన్ని జాగ్రత్తగా అవగతం చేసుకొని జీవించి, ప్రపంచాన్ని ప్రమాదాల నుంచి తప్పించవలసిన బాధ్యత ప్రతి వ్యక్తి మీదా ఉంది.

9. తెలుగు సామెత : ఒక్కతే కూతురని
వరి అన్నం పెడితే, మిద్దెనెక్కి
మిండగాళ్ళను పిలిచిందట.

బైబులు సామెత: పొగరుబోతు పడచు తండ్రికి
తలవంపులు తెచ్చును (సీరా 22:5; 26:10-
12).

ఇది పల్నాడు, రాయలసీమల్లో
వ్యవహారంలో ఉన్న సామెత. జొన్నలు,
సజ్జలు ముఖ్యాహారంగా ఉండే మెట్ట
ప్రాంతాలలో పూర్వం వరి అన్నం అరుదైన
ఆహారం, "నాగులేటి నీళ్ళు, నావరాళ్ళు, సజ్జ
జొన్నకూళ్ళు, సర్పంబులును తేళ్ళు" అంటూ
శ్రీనాథ కవి వర్ణించిన ఈ ప్రాంతాలలో వరి
అన్నం సంపన్నుల ఆహారం.

కుమార్తె ఆ తండ్రికి ప్రాణప్రదం.
అందులోనూ ఒక్కతే కూతురాయె. ముద్దు
మురిపాలతో వరి అన్నం వండించాడు.
అడ్డాలనాడు బిడ్డలు గానీ గడ్డాలనాడా?
అన్నట్టుగా ముక్కుపచ్చలారని పసికూనగా
ఆ పాపను ఎంచి తండ్రి మురిసిపోతుంటే ఆ
యువతిలో యవ్వన సహజమైన కోర్కెలు
ముప్పిరిగొంటున్నాయి, ఈ నేపథ్యం నుండి
పుట్టి ఉంటుంది ఈ తెలుగు సామెత,
వికారాలు ప్రకోపించిన యువతుల విపరీత

బుద్ధులు ఈ తెలుగు సామెతలో
కనిపిస్తున్నాయి.

కన్నెపిల్లల హద్దు అదుపు లేని
ప్రవర్తన మూలంగా కన్నవారికి తలవంపులు
వస్తాయన్న సత్యం బైబులు సామెతలో
బహిర్గతమవుతున్నది. తరుణ వయసులో,
మధురోహాలతో, ఉండే పడుచులు హద్దుల్లో
ఉన్నంతవరకు అందరి కన్నుల పంటగా
ఉంటారు. కోరికలు గుఱ్ఱాలై వికటించి
ఆగడాలకు తెగబడితే ఆ పిల్ల తుళ్ళితలు
చూచి అందరూ తండ్రిని. ఆడిపోసుకుంటారు.
ఆ జవరాలు మరింత హద్దుమీరి
కాలుజారిందంటే ఆ కుటుంబమంతటికీ అది
మాయని మచ్చ అవుతుంది. పురుషాధిక్య
సమాజంలో తనయుడు అల్లరిచిల్లరగా
తిరిగినా కొంతవరకు ఫర్వాలేదు గానీ ఆడ
కూతురిపై ఎలాటి అవనింద పడినా ఆ
కుటుంబం తలెత్తుకోవడం కష్టం.

ఆడపిల్లలు నవ్వుతూ తుళ్ళుతూ
ఉండవలసిందే గానీ, పొగరుబోతులుగా
ప్రవర్తిస్తూ అన్నిటికీ మించి నీతి బాహ్యంగా
మెలిగి నలుగురి నోళ్ళలో నానడం అనేది
తండ్రిని, కుటుంబమంతటినీ నవ్వులపాలు
చేస్తుంది అని ఈ సామెతలు
తెలుపుతున్నాయి.

10. తెలుగు సామెత: కళ్లు మూసుకొని
పాలు త్రాగుతూ పిల్లి తననెవరూ
చూడలేడనుకొనునట్లు

టైటులు సామెత: వ్యభిచారిణి చీకటి తప్పుచేసి
ఒడలు కడుగుకొని నేనేమి పాపము
చేయలేదనును.

టైటులు జ్ఞాని, 'నా బుద్ధికి మించినవి.
నేను పసిగట్టలేనివి మూడు ఉన్నాయి'
అంటున్నారు. అవి అంతరక్షంలో పక్షి జాడ,
బండమీద పాకి వెళ్ళిన సర్పం జాడ,
నడిసంద్రాన ఓడ వెళ్ళిన జాడ, వీటన్నిటికంటే
మర్మమైనది జారిణి చర్య చేయ వలసినది
చేసి కడుగుకొని నాకేపాపం తెలియదంటుంది.
పాలు చూడగానే ఒళ్ళు మరచి గలగలా
తాగేస్తూ తననెవరూ చూడడం లేదనుకునే
పిల్లి చందమే ఇది.

మగదెంత మంచివాడైనా
మన్నుడుదైనా జారిణి తన సహజ గుణం
మానదు. తన రంకు బొంకులో తాను
కొనసాగుతుంది.

'మగడు మదసుడైన మంచి
కాపురమైన
సహజమేల మాను జారకాంత?

పాలుద్రావు కుక్క పరిగెత్తి పోవదా?'

అని ప్రశ్నించాడు వేమన.
పరపురుషునిపై మరులుగొన్న పడతి భర్తకు
మాత్రం తానెంతో సాధ్యననే భ్రమ పుట్టిస్తుంది.
'పరపురుషుని మీద ప్రాణంబు పెట్టుక,
మగువ చేయచుండు మంచితనము' అంటూ
అలాటి వగలాడి గుట్టు విప్పాడు వేమన.

వేరొక పద్యంలో ప్రస్తుతం
చర్చలోనున్న సామెతలను పోలిన
భావాలను ప్రకటించాడు:
'జగడమునకు బోదు జారిణి ఎప్పుడు
మాయచేసి పురుషు మమత బెట్టు'
జారస్త్రీ తన మగనితో
జగడములాడదు. కపట ప్రేమ నటిస్తుంది,
అడదాని బొంకు గోడ కట్టినట్టుంటుంది.
కాపురంలో శీలం నమ్మకం పడుగు పేక
వంటివి. స్త్రీ తాను నిర్ణయించుకుంటే ఏ
విధంగానైనా భర్త కన్నుగప్పి వ్యభిచార
వ్యవహారాలు నడిపించగలుగుతుంది,
చీకటింట్లో దివ్యే చెలగునట్లు సులక్షణయై
నట్టింట నడయాడే ధర్మపత్ని నిలువెత్తు
బంగారమంత విలువ గలది.

విశ్వంఖల ప్రవర్తన గల జాణ తన
గుట్టెవరికీ తెలియదనుకొంటూ ఉంటుంది గానీ,
అనతి కాలంలోనే అది బట్టబయలు

అవుతుందనే భావం తెలుగు, బైబులు సామెతలు రెండిటిలోనూ లీలగా గోచరమవుతున్నది.

11. తెలుగు సామెత: గురివిందగింజకు ఎన్ని వన్నెలున్నా గొప్ప లేదు / కాకి ముక్కున దొండపండు

బైబులు సామెత: పంది ముక్కుకున్న బంగారు పోగులాంటిది అవివేకవతి అందము (సామెతలు 11:22).

గురివింద గింజకు ఎన్ని వన్నెలున్నా గొప్పది కానట్లే, వివేకము లేని స్త్రీ అందమైనదైనా గొప్పది కాదు. ఆమె అందం రోతలో, రొచ్చులో విహరించే పంది ముక్కుకున్న బంగారపు పోగువలె-ఎబ్బెట్టుగా ఉంటుంది.

అజ్ఞానులకు అందమున్నా వారు గొప్పవారు కాదు. కాగా, అసహ్యకరమైన, అపరిశుభ్రమైన స్థానంలో ఉండడం వలన విలువైన వస్తువులు తమ బెన్నత్యాన్ని కోల్పోతాయి. అందుకే "పంది ముందర ముత్యాలు పోయవద్దని" బైబులు హెచ్చరిస్తుంది. కోకిలమ్మ అడవిలో పాడడంవల్ల దాని మాధుర్యం వ్యర్థమైంది.

వెన్నెల అడవిలో కాయడంవల్ల దాని చల్లదనం నిష్పలమైంది. అదే విధంగా బంగారు కమ్మి పంది ముక్కున ఉండి విలువను కోల్పోతుంది, సౌందర్యం, వివేకం లేని స్త్రీ మూర్తి నాశ్రయించి రాణింపును, రమ్మత్వాన్ని కోల్పోతుంది. గురివిందగింజకు నలుపు పల్ల నాణ్యత కరువైంది.

అందం హృదయానికి ఆనందాన్ని కలిగించాలి. నూతనోత్సాహాన్ని, మధురోపాలను మేల్కొల్పాలి. నవచైతన్యాన్ని నింపాలి. అటువంటి అందమే నిజమైన అందంగా సార్థకమౌతుంది. బాహ్య శరీర సౌందర్యాలకు సద్గుణాలు తోడైతేనే ఇటువంటి మహదానందాన్ని కలిగించే అందం రూపుదాల్చుతుంది. "బంగారానికి పరిమళ మబ్బినట్లు" శాశ్వత సౌందర్య సంపదగా నిలిచిపోతుంది.

గురివిందగింజ అందమైనదే. అయితే వివర్ణాలకు, మచ్చలకు అది ఆస్పదమవడం వలన రంజింపజేయలేని హీనతకు గురియైంది. కనుక సౌందర్యవతియైన స్త్రీకి సద్గుణాలుంటే ఆమె జగదారాధ్యయౌతుంది, లేకపోతే పందిముక్కువ ఉన్న బంగారు నగలాగా నిరుపయోగమై, జుగుప్స కలిగిస్తుంది. పైపై మెరుగుల వలన సార్థకత

రాదు. కాకి తన నల్లని ముక్కున దొండపండు చిక్కించుకుంటే అది అపహాస్యం పాలవుతుందే గాని శోభించదు.

వినయం, వివేకం సౌశీల్యమే పడతికి ఆభరణాలు, మృదుభాషణ, సచ్చీలత ఉన్న అతివలు కనకవజ్ర వైడూర్యాలు లేకుండానే రాణిస్తారు. గుణగుణాలు లోపించిన వారు ఎన్ని తళుకులీనినా సజ్జనుల హృదయాలను రంజింపజేయలేరని ఈ సామెతలు బోధిస్తున్నాయి.

12. తెలుగు సామెత: తిరిగే కాలు, తిట్టే నేరు ఊరుకోవు

బైబులు సామెత: గాలిని అపుట గాని, చమురును గుప్పెట పట్టుట గాని ఎంత కష్టమో, గయ్యాళి భార్య నేరును మూయించుట అంత కష్టము (సామెతలు 27:16).

కొన్ని వికృత చేష్టలు పుట్టుకతోనే వస్తాయి. అలాంటివాటిని మానుకోవడం కష్టసాధ్యం, అటువంటి విచిత్రమైన అలవాటు గలవారి విషయంలో ఈ సామెత ప్రయోగిస్తారు. కొంతమంది స్థిరంగా, స్థిమితంగా ఒకచోట కూర్చోలేరు, కాలు గాలిన

పిల్లిలాగా పని ఉన్నా, లేకున్నా తిరుగుతూనే ఉంటారు. సమయం, సందర్భం చూడకుండా, అకారణంగా తిరుగుతారు. మరి కొందరు అవిశ్రాంతంగా మాట్లాడు తూనే ఉంటారు. ఎదుటివారికి ఆటంకమని గాని, ఎవరైనా బాధపడతారని గానీ చూడకుండా నిష్ఠురోక్తులు పలుకుతూనే ఉంటారు. ప్రతి చిన్న విషయానికీ గొంతు చించుకొని అరుస్తూ, తిడుతూ రాద్ధాంతం. చేస్తారు, ఇవి మానుకోలేని అలవాట్లు, అలాంటివారిని ఎవరూ సాధుపరచలేరు, వారంతట వారు కూడా ఈ విచిత్రపు చేష్టలను విడిచిపెట్టలేరేమో!

గయ్యాళియైన భార్య కూడా ఇటువంటిదేనని బైబులు సామెత. అకారణంగా ఆమె అందరినీ తూలనాడుతుంది. ఏమేమో మాట్లాడుతుంది. అర్థంవర్థం లేని సాధింపులు, వేధింపులు మొదలు పెడుతుంది. ఇంటినంతా ఒక రేవుకు తెస్తుంది. ఇటువంటి గయ్యాళి భార్యను శాంతింపజేయడం గాలిని మూటగట్టుటమంత, చేతితో నూనెను పట్టుకోవడమంత కష్టం. ఇటువంటి భార్యతో సంసారం చెయ్యడం కంటే సన్యాసిగా మారి ఎక్కడో ఏకాకిగా ఒంటరి జీవితం గడపడం సుఖమని జనశ్రుతి, వినయ

వివేకాలు లేని స్త్రీ పంది ముక్కున ఉన్న బంగారు పోగు వంటిదని సామెత (సామెతలు 11:21). దీనిని గయ్యాళి భార్యకు కూడా అన్వయింపవచ్చు!

సంసారం సానుకూలంగా సాగాలని గానీ, సంతానం అభివృద్ధి చెంది పేరు ప్రతిష్ఠలు తేవాలని గానీ ఇటువంటి స్త్రీలు కోరుకొనరు, వారి ధోరణి వారిదే. వారి తిరుగుడు, వాగుడు అవిచ్ఛిన్నంగా సాగవలసిందే. ఇటువంటి వారినుద్దేశించి ఎవరు బోధించాలనుకున్నా వారు విసుగుతో మానివేయవలసిందే గాని వీరి ప్రవర్తనలో కొంచమైనా మార్పు రాదు! అందుకే గయ్యాళితో పెద్ద ఇంటనుండుట కంటే, మిద్దెమీదనొక మూలను నివసించుట మేలు అనే బైబులు సామెత ప్రసిద్ధమైనది.

13. తెలుగు సామెత: దూరపు కొండలు నునుపు.

బైబులు సామెత: పరస్మి పెదవులు తేనెలోలుకుచుండును (సామెతలు 5:3)

మనకు దూరంగా ఉన్నంతవరకు, లేక మనకు తెలియనంతవరకూ అన్నీ బాగానే ఉన్నాయనుకుంటాం. రైల్లో కూర్చుని ప్రయాణం చేస్తుంటే మార్గమంతా తిన్నగా

ఉన్నట్టే భ్రమ కలుగుతుంది, బయటికి తొంగి చూచినప్పుడు మార్గంలో ఎన్ని వంకరలున్నాయో, ఎన్ని నిమ్నోన్నతాలున్నాయో అర్థమౌతుంది. అలాగే ఒక కొండను దూరం నుంచి చూస్తే, అది నునుపుగా ఉన్నట్లు కనిపిస్తుంది. దగ్గరకు వెళ్ళి చూస్తే దాని మీద ఉన్న వృక్షజాలం, మిట్టపల్లాలు స్పష్టంగా కనిపిస్తాయి. సంసారాన్ని గాని, సంఘాన్ని గాని, ఒక వ్యక్తిని గాని మామూలుగా చూస్తే ఆనందంగానే ఉన్నట్లు, అంతా ఐకమత్యంతో కలిసి మెలిసి ఉన్నట్లు, ఏ బాధలూ లేకుండా సౌఖ్యవంతంగా సాగిపోతున్నట్లు అనిపిస్తుంది. అయితే నిశితంగా పరిశీలిస్తే అందులో ఉన్న లోగుట్టు, అనైక్యత, నిరంతర ప్రయాణ కళ్ళకు కట్టినట్లు కనిపిస్తుంది. ఇటువంటి సందర్భాలలో 'దూరపు కొండలు నునుపు' అనే ఈ సామెత ప్రాచుర్యాన్ని పొందుతుంది.

బైబులు సామెతలో పరస్మిని గురించి ప్రత్యేకంగా చెప్పబడింది. స్వంత భార్యను ప్రతిదినం చూస్తూ ఉంటాము గనుక ఆమె మీద చులకన భావం పాటమరిస్తుంది. పరస్మి దూరంగా ఉంటుంది గనుక, ప్రతిరోజూ పరిశీలనగా చూడలేము గనుక ఆమె అత్యంత

ఆకర్షణీయంగా ఉండి, ఆమె కనిపిస్తే అప్పరాంగన అగుపించినట్లు, పెదవి విప్పితే తేనియలు కురిసినట్లుగా భ్రమ కలుగుతుంది. బైబులు సామెతకు, పైన వివరించిన తెలుగు సామెతకు సామీప్యం ఉంది.

అందుకే ఇలాటి పరకాంతా వ్యామోహం కలవారిని ఉద్దేశించి 'పంట చేను విడిచి పరిగేరుకున్నట్టు' 'తనదు కానియాలు దానవురాలురా' అని అంటాడు వేమన. బైబులులో 'నీ స్వంత కుండలో నీళ్ళు పానము చేయుము' అనే సామెత ఉన్నది. కాగా 'దూరపు కొండలు నునుప'ను తెలుగు సామెత, 'పరస్మీ పెదవులు తేనె లోలుకుచుండు'నను బైబులు సామెతలు రెండూ సమానార్థ సందేశ సంశోభితాలు!

14. తెలుగు సామెత: పూజకొద్దీ

పురుషుడు, పుణ్యకొద్దీ పుత్రుడు,

బైబులు సామెత: స్త్రీ ఏ పురుషుడనైనను వరించవలెను కాని, పురుషుడు తనకు నచ్చిన యువతిని వరించును. (5 36:21).

తెలుగు ప్రజల హీబ్రూ ప్రజల సంస్కృతులు కొన్ని విషయాలలో ఒకదానికొకటి సరిపోలుతూ ఉంటాయన్నది

నిర్వివాదాంశం. అటువంటి అంశాలలో పురుషాధిక్యత ప్రధానమైనది. పురుషాధిక్య సమాజానికి దర్పణంగా నిలిచే సామెతలు ఇవి రెండూనూ.

ఆడపిల్లకు యుక్తవయసు వస్తున్న తరుణంలో అప్పటివరకు అల్లారుముద్దుగా పెంచుకొన్న తల్లిదండ్రులకు ఆమె గుండెలపై కుంపటివలె తోస్తుంది. ఎవరో ఒక వరుని వెదకి ముడిపెట్టి సాగనంపాలన్న తాపత్రయం తల్లిదండ్రులకు అధికమవు తుంది. పెళ్ళిచూపుల తంతు ఆరంభమవుతుంది. గంగిరెద్దు వలె అలంకరించుకుని తలవంచుకుని ఆడపిల్ల కూర్చుంటుంది.. ఇక్కడ ఆమె ఇష్టాయిష్టాలను అడిగే వారుండరు. ఆ వచ్చినవాడికి నచ్చితే, లాంఛనాల విషయంలో బేరం కుదిరితే ఆడపిల్ల తల్లిదండ్రులకు అదే మహా భాగ్యం, ఇక మొదలవుతుంది అల్లుని రాజరీవి, జాషువా కవి 'అల్లుడు' ఖండికలో అల్లుడు జనాంతికంగా ఇలా తలపోస్తూ ఉంటాడు:

'కొట్టుటకు తిట్టుటకు నొక

పట్టా జన్మించినట్లు భావించి, వెతల్

బెట్టితి నిల్లాలిని, నాపెట్టు శ్రమలనోర్పె

సతియు విధియను కొనుచున్'

తెలుగు సామెతలోని సారాంశమిదే. భర్త

దయగలవాడైతే తన నోములు
పండానుకుంటుంది ఇల్లాలు,
కష్టపెట్టేవాడైతే తన పూజా ఫలమింతే అని
సరిపెట్టుకుంటుంది.

"సతులొనరించిన పూర్వా
ర్జిత కర్మంబనుచు నిందచేసితి సకియన్
సుతియును మోక్షం బెరుగని
సతీమణియు సమ్మె పరమ సత్యం బనుచున్'
మొత్తంగా తెలుగు సామెతలో పడతి
తనకు ప్రాప్తమైనదానిని బట్టి తృప్తిపడి
ఊరుకొనడం తప్ప వేరు గతి లేదన్నదే ఇక్కడ
ప్రధానాంశం. బైబులు సామెత కూడా జీవిత
భాగస్వామి ఎన్నికలో స్త్రీకి లేని
పురుషునికున్న స్వేచ్ఛ గురించే
మాట్లాడుతున్నది. ఈ విధంగా ఈ తెలుగు,
బైబులు సామెతలు పురుషాధిక్య
సమాజాలలోని స్త్రీల దుస్థితిని కళ్లకు
కడుతున్నాయి.

15. తెలుగు సామెత: స్త్రీకి స్త్రీయే శత్రువు.

బైబులు సామెత. స్త్రీలు స్త్రీలను నాశనము
చేయుదురు (సీరా 42:12).

ఒకే జాతి జీవుల మధ్య జీవన
పోరాటముంటుందన్నది ప్రకృతి సత్యం,

కుటుంబ జీవనంలో పలు వావివరసల్లో
బంధితులైన స్త్రీమూర్తుల మధ్య నెలకొని ఉండే
రాగద్వేషాలు ఈ సామెతలు ప్రతిపాదిస్తున్న
సత్యానికి తార్కాణాలు,

అమ్మా అంటూ తన కొంగుపట్టుకు
తిరిగిన కొడుకు ధ్యాస ఇప్పుడు కోడలి చుట్టూ
పరిభ్రమిస్తూ ఉండడం తల్లికి నచ్చదు.
అమ్మతమ్మూర్తియైన అమ్మ ఉగ్రకాళియైన అత్త
అవతారమెత్తుతుంది. ఆడబిడ్డలు,
తోడికోడళ్ళు శత్రువులౌతారు. భర్తను అతని
ఆత్మీయుల నుండి వేరుచేసి వేరు కాపురం
పెట్టించడానికి భార్య కృషి చేస్తుంది. ఈ
విధంగా స్త్రీలే స్త్రీలకు శత్రువులు,
స్త్రీలోని వేరొక హీన గుణాన్ని వేమన
కవి ఇలా అభివర్ణించాడు:

'వారకాంత లెల్ల వలచి యేతెంతురా
పొందుజేసి ధనము పుచ్చుకొనక
మాట రూఢిగాగ మగలెల్ల వత్తురు'

పురుషులు పరకాంతల
మోహమాయలో తగుల్కొని ఇంటనున్న
ఇల్లాలిని విస్మరించడం కద్దు. ఇల్లంతా
వెలయాళికి దోచిపెట్టి మగడు ఊరేగుతుంటే
కులసతి గ్రుడ్ల నీరు కుక్కుకుంటూ
కుములుతుంది. స్త్రీయే తన సాటిస్త్రీ కొంప
కూలుస్తుంది.

అతిలోక సుందరి హాలెను మూలంగా ట్రాయ్ నగర ముత్తయిదువల ఐదవతనం మంట గలిసింది. ద్రౌపది క్రోధ దావాలనంలో కురువంశ సువాసీనుల మాంగల్యాలు మాడి మసైపోయాయి. సీత ఉసురు లంక లోలాక్షులకు వైధవ్యం దాపురింపజేసింది. ఈ వైనాలన్నిటిలోనూ పురుషులు నిమిత్తమాత్రులే ననిపించకమానదు.

ఎంత కోపమున్నా పురుషుడు కలకంఠి కంట కన్నీరొలికితే కరుగుతాడు. సాటి ఆడదాని కన్నీరు ఆడదానిని కదిలించలేదు. కాబట్టి స్త్రీయే స్త్రీకి శత్రువన్న ప్రతిపాదన సమర్థనీయమే.

స్త్రీ సంబంధిత సామెతలకు తెలుగు భాషలోనూ, బైబులులోను సముచిత స్థానమున్నది. పరిశీలించిన సమానార్థకాలైన తెలుగు, బైబులు జంట సామెతలలో సంసారులై భర్తకు అనుకూలవతులైనవారు, గయ్యాళి తనంతో చెప్పులోని రాయివలె. ఇంట్లో పోరు సృష్టించేవారు, భర్తను విస్మరించి పరపురుషులను కామించేవారు, మాట దాచలేనివారు కనిపిస్తున్నారు.

ఉపయుక్త గ్రంథాలు

కామేశ్వరరావు, టేకుమళ్ళ. తెలుగు సామెతలు, భారతి, ఫిబ్రవరి, 1955

కార్, ఎం. డబ్ల్యు, ఆంధ్ర లోకోక్తి చంద్రిక ఏషియన్ ఎడ్యుకేషనల్ సర్వీసెస్, న్యూఢిల్లీ, 1988

కోదండరామరెడ్డి, మరుపూరు. లోక కవి వేమన, వేమన ఫౌండేషన్, హైదరాబాదు, 2005

గంగాధరం, నేదునూరి. పసిడి పలుకులు, జాతీయ విజ్ఞానపీఠం, మద్రాసు, 1960

గంగాధరం, నేదునూరి. వ్యవసాయ సామెతలు, విశ్వసాహిత్యమాల, రాజమండ్రి, 1959

గీతికా శ్రీనివాస్, టి. తెలుగు సామెతలు (సంకలనం). జె.పి. పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 2002

గోపాలకృష్ణ, రెంటాల. తెలుగు సామెతలు (సంకలనం), సవరత్న బుక్ సెంటర్, విజయవాడ, 2002

గోపి, సుధ తెలుగు సామెతలు (సంకలనం). పల్లవి పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 2000

చిన్నయసూరి, పరవస్తు. సంపూర్ణ నీతిచంద్రిక. వీరేశలింగం, కందుకూరి. రోహిణి పబ్లికేషన్స్, రాజమండ్రి, 2003

జయప్రకాశ్, ఎన్. తులనాత్మక సాహిత్యం, శ్రీ దివ్య పబ్లికేషన్స్, మదురై, 1998
జాను,ఎం పి. క్షమాపణ, ఎస్ & ఎస్ పబ్లికేషన్స్, సమిశ్రగూడెం, 2008.
జాషువ, గుజ్జం. ఫిరదౌసి, జాషువ ఫౌండేషన్, విజయవాడ, 1996
జాషువ, గుజ్జం. ఖండకావ్య సంపుటి, జాషువ ఫౌండేషన్, విజయవాడ, 1997
జోజయ్య, వూదోట. పవిత్ర గ్రంథము అనువాదము
జోజయ్య, వూదోట బైబులు భాష్య సంపుటావళి, సెయింట్ పీటర్స్ కరీడ్జల్ విజయవాడ, 2003
తులజ, పుట్టపర్తి. తెలుగు సామెతలు - సాంఘిక జీవితం! ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు, హైదరాబాదు, 1985
తెలుగు పర్యాయపద నిఘంటువు సత్యశ్రీ ప్రచురణలు, , 1991
దామోదర్రావు, బి. తెలుగు సామెతలు - జానపద సంస్కృతి. పొట్టి శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 1995.
తెలుగునాట జానపద వైద్య విధానాలు పండువెన్నెల ప్రచురణలు, రాజమండ్రి, 1999

నరసింహారెడ్డి, పాపిరెడ్డి. తెలుగు సామెతలు జనజీవనం. శ్రీనివాస మురళీ పబ్లికేషన్స్, 1981
నాగరాజు, బండి. సామెతలు - ఛందస్సామ్యతలు, భారతి, మార్చి, 1966
పోతన, బమ్మెర. శ్రీమహాభాగవతము, తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 1987
బద్దెన. సుమతీ శతకము, గొల్లపూడి వీరాస్వామి సన్, రాజమండ్రి, 2000
బాలి, గాలి, క్యాతలిక్ అనువాదము. విలియం, పాటిబండ్ల ఇగ్నోషియన్, ఏరువ. ఆంధ్ర క్యాతలిక్ బైబులు సంఘము. గుంటూరు, 1998
బైబిలు భాష్యములు. తెలుగు బాప్టిస్టు మిషన్, రామాయపట్టణము, 1962.
మోహన్, జి.యస్. తెలుగు, కన్నడ సామెతలు సమానార్థకాలు శ్రీనివాస పబ్లికేషన్స్, మలయనూరు, 1993
మోహన్, జి.యస్. సామెతలలో సాంఘిక జీవితం, శ్రీనివాస పబ్లికేషన్స్, మలయనూరు, 1983
రమాపతి రావు, అక్కిరాజు. తెలుగు సామెతలు - సాంఘిక జీవితం. విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్, హైదరాబాదు, 1992

రమాపతిరావు, అక్కిరాజు. సామెతలు - పుట్టుపూర్వోత్తరాలు, అభినందన, తూమాటి దొణప్ప. షష్టిపూర్తి సంచిక, డిసెంబరు, 1987

రాజేశ్వరరావు, పి. తెలుగు సామెతలు (సంకలనం), విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్, హైదరాబాదు, 2000

రాధాకృష్ణ బూదరాజు (సం). మరవరాని మాటలు, మీడియా హౌస్ పబ్లికేషన్స్, హైదరాబాదు, 2004

రామ నరసయ్య, టి.వి. తెలుగు సామెతలు - ఒక సవిమర్శక పరిశీలనము. పొట్టి శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 1994

రామరాజు, బిరుదురాజు. తెలుగు జానపద గేయ సాహిత్యము. జానపద విజ్ఞాన ప్రచురణలు, హైదరాబాదు, 1978

రామాంజులు, ఎం.జె. బైబులు వ్యాఖ్యానము, పాత నిబంధన- రెండవ భాగము

రామాచార్యులు, బి. తెలుగు సామెతలు - మానవ స్వభావం. పొట్టి శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 1988

లక్ష్మణకవి, ఏనుగు. భర్తుహరి సుభాషిత రత్నావళి, జె.పి. పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 2006

లక్ష్మీ నరసింహం, ఇంగువ. సహస్ర సామెతలు (సంకలనం), పంచాక్షరీ పబ్లికేషన్స్, గుంటూరు, 1964

లక్ష్మీ నారాయణ, ఎస్. చక్కని తెలుగు సామెతలు (సంకలనం). డి. బోస్ & బ్రదర్స్, హైదరాబాదు, 1987

లక్ష్మీ నారాయణ, గంగిశెట్టి (సం) తులనాత్మక సాహిత్య వ్యాసాలు, పొట్టి శ్రీరాములు. తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 2004

విలియం, పాటిబండ్ల. ఆంధ్ర క్యాతలిక్ బైబులు సంఘము

వీరభద్రుడు, కాళిపు. భిన్నత్వంలో ఏకత్వాన్ని సాధించిన సామెతలు. స్రవంతి, మార్చి, 1966

వెంకటప్పయ్య, వెలగా (సం). రాయలసీమ పలుకుబడులు, తెలుగు సాహితీ, 1979

వెంకటరావు, నిడదవోలు. తెలుగు సామెతలు, భారతి, జనవరి, 1966.

వెంకయ్య, మారన. భాస్కర శతకము, గొల్లపూడి వీరాస్వామి సన్, రాజమండ్రి, 2005

వేంకట నరసయ్య, వెల్లంకి. రైతు సామెతల సమీక్ష తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 1989

వేంకట రమణయ్య, బులుసు. వేమన పద్య రత్నాకరము, బాల సరస్వతీ బుక్ డిపో, మద్రాసు, కర్నూలు, 2003

వేంకట శాస్త్రి, ముసునూరి. విద్యార్థి కల్పతరువు, వెంకట్రామ అండ్ కో, ఏలూరు, 1984

వేంకటరావు, నిడదవోలు. సాటి సామెతలు (సంకలనం). మరియుపు బ్ల, ఎమ్. విజయా పబ్లికేషన్స్, మద్రాసు, 1960

వేంకటావధాని, దివాకర్ల. తెలుగు సామెతలు (మూడవ కూర్పు యశోదారెడ్డి కోదండరామ రెడ్డి, మరుపూరు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 1986

శ్రీనివాసరావు, వేమూరి. పూర్వ గాథా లహరి, వెంకట్రామ అండ్ కో, విజయవాడ, 1976

సరళాదేవి, పి. తెలుగు సామెతలు - సాంఘిక చరిత్ర, శర్వాణి ప్రచురణలు, విజయనగరం, 1987

సర్వేశ్వర శాస్త్రి, దర్భా శ్రీ సూర్యారాయాంధ్ర నిఘంటువు (ఆరవ సంపుటం). తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 1988

సీతారామాచార్యులు, బి. శబ్ద రత్నాకరము. ద మద్రాస్ స్కూల్ బుక్ అండ్ లిటరేచర్ సొసైటీ, మద్రాసు 1958

సుందరం, ఆర్వీయస్, ఆంధ్రుల జానపద విజ్ఞానం, ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి, హైదరాబాదు, 1983.

--- Torch Bible Commentary, Torch S.C.M. Press, London, 1981.

---- సామెత, గోకుల్ పబ్లికేషన్స్, హైదరాబాదు, 2001

Beaucamp, E. Man's Destiny in the Books of Wisdom Alba. House, New York, 1970

Brown, R.E., (ed). New Jerome Biblical Commentary

David Noel Freedmann (ed). Anchor Bible Dictionary, Doubleday, New York, 1992

David Noel Freedmann (ed). Encyclopaedia Judaica Keter Publishing House, Jerusalem, 1978

David Noel Freedmann (ed). Interpreter's Bible Abingdon Press, Nashville, New York, 1995

David Noel Freedmann (ed). Interpreter's Dictionary of the Bible Abingdon Press, Nashville, New York, 1962

Dermot Cox. Old Testament Message: Proverbs Michael Glazier, Inc., Delaware, 1982

Dorson Richard, M. (ed). Folklore and Folklife The University of Chicago Press, Chicago, 1972

Dundes, Alan. The Study of Folklore University of California, Berkely, 1965

Fitzmyer, J.A. (ed). Theological Publication of India, Bangalore, 1990

Kinder, D. The Proverbs: An Introduction and Commentary Tyndale Press, London, 1964

-
- McKane, W. Proverbs: A New Approach, S.C.M. Press, London, 1970
- Murphy, R.E. Seven Books of Wisdom Bruce Publishing House Co., Milwaukee, 1960
- Norton, P.B. and others. New Encyclopaedia Britannica, London, 1995
- Rankin, O.S. Israel's Wisdom Literature Schoken Books, New York, 1969
- Reginald, C.F. (ed). New Catholic Commentary on the and others Holy Scripture Nelson, London, 1969
- Scott, R.B.Y. The Way of Wisdom in the Old Testament. Macmillan Co., New York, 1971
- Subramanian, P.R. An Introduction to the Study of Indian Folklore, Tuticorin, 1972
- von Rad, G. Wisdom in Israel, S.C.M. Press, London, 1972
- Whybray, R.N. The Book of Proverbs. (Cambridge Bible Commentary) Cambridge University Press, 1972